Afscheids-lied van een jonkman aan zyn beminde, dewelke zig op het schip bevind, en met de expeditie moet tegen Engeland

bron

Afscheids-lied van een jonkman aan zyn beminde, dewelke zig op het schip bevind, en met de expeditie moet tegen Engeland. Z.p., 1780

Zie voor verantwoording: https://www.dbnl.org/tekst/_afs001afsc01_01/colofon.php

Let op: boeken en tijdschriftjaargangen die korter dan 140 jaar geleden verschenen zijn, kunnen auteursrechtelijk beschermd zijn. Welke vormen van gebruik zijn toegestaan voor dit werk of delen ervan, lees je in de gebruiksvoorwaarden.

dbnl digitale bibliotheek voor de Nederlandse letteren

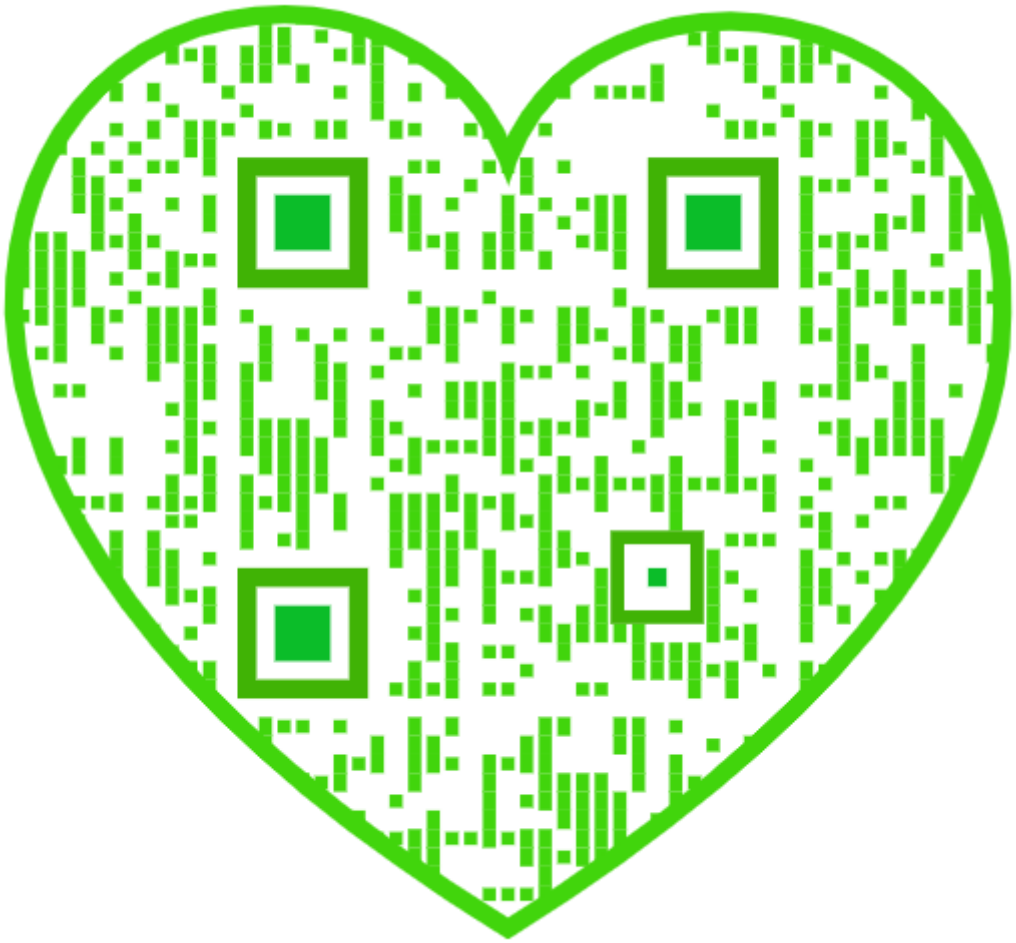

Afscheids-lied van een jonkman aan zyn beminde, dewelke zig op het Schip bevind, en met de Expeditie moet tegen Engeland.

WYS: Al myn Geluk.

1.

Het Meisje spreekt.
Ag minnaar lief moet gy uw leeven
wagen,
Ik blyf in nood, aan wien zal ik het
klaagen,
Gy gaat ter Zee,
Gy gaat ter Zee,
Waarin gy schept behaagen,
En ik blyf in de nood,
Myn lyden is zo groot, bis.

De Minnaar spreekt.

2.

Wys: Van bom, bom.
Lief Meisje wees maar niet ontsteld,
[...] wees tog maar te vree,
Wy zullen vegten waar het geld,
Te Land of op de zee,
Wy verwinnen als 't kan,
Wees niet bedroefd, kom, kom,
Wy zullen tegen de Engelscman,
Eens dapper bom bom bom.

Het Meisje spreekt.

3.

Ik arme Maagd waar zal ik troost
vinden,
[...]y gaat verheugd, maar zult uw
[...] ligt vinden,
In 't diepst der zee,
In 't diepst der zee,
Met [...] veel duizend vrinden,
Ik wou dat de Vreede eert kwam,
Eer gy uw reis aannam bis.

De Minnaar spreekt

4.

Houd moed, wy zullen Engeland,
Wel dwingen tot de Vreê,

Of zo men eens gelukkig land,
Hoe veilig word de zee,
Dan zal de zee en Ambachtsman,
Te winnen alles weerom,
Wy zullen gaan, den Engelschman
Eens leeren van bom. bom.

Het Meisje spreekt.

5.

zo dit gelukt dat gy mogt triompheeren,
Maar ik ben bevreest, de tyd zal
alles leeren,
Ik blyf in nood,
Ik blyf in nood,
Ik zien u nooit weer keeren,
Myn hart is zo ontsteld,
Meer dan myn mond [...]

De Minnaar spreekt.

6.

Vaarwel myn Lief ik moet nu gaan,
't Kan tog niet anders zyn,
Houd uw zo hard als gy maar kan,
Als wy aan 't stryden zyn,
En zo myn eind daar was genaakt,
Dat ik niet kwam weerom,
zeg dan myn Lief is dood geraakt,
Door Engelands bom, bom,

Het Meisje spreekt.

7

Vaart wel Minnaar, hoe hart valt
myn dat scheiden,
Blyf altoos uw getrouw, den hemel
zal uw leiden,
In dit gevaar,
In dit gevaar,
Ik moet en kan niet scheiden,
ô God verhoor myn beê.
Geeft Eendragt, rust en Vreê

E Y N D E .

Minne-Klagt van een Jongman en zyn Minnare.

Op een bekoorlyke Wys.

1.

Daar staat myn tweede ziel,
Myn lief myn lot en deel,
Ik wil eens tot haar naderen,
Onder de groenen bladeren,
Ik wil eens tot haar gaan,
En spreeken haar eens aan,
Wilt verstaan,
Ik wil eens tot haar gaan,
En spreeken haar eens aan.

2

Minnaar deeze woorden,
Die dringen myn zo diep al in myn hert,
Jonkman deeze woorden,
Die baaten myn zo veel smert,
Ik zal u nooit beminnen,
Ik stel u uit myn zinnen,
Daarom vertek van myn,
Want gy doet myn maar saggeryn,
Vertek van myn.

3

ô Myn waarde Ziels vrindin,
Ontneemt gy myn u nim,
Veel liever wil ik sterven,
Als u 't moeten derven,
Ja dan wil ik doolen gaan,
Tot de dood my zal volgen na,
Ja wel dra,
Ja dan wil ik doolen gaan,
Tot de dood myn zal volgen na.

4

Daar gaat hy nu heenen,
En hy vliet van myn af,
Daar gaat by nu heenen,
En zoeken zo naar 't graf,
Maar ik wil hem agterhaalen,
En met hem gaan dwaalen,
In het Bosje waar hy is,
En zoeken hem gewis,
Waar hy is.

5.

Wat zien ik hier naderen,
Gints onder 't gedigt van 't geboomt,
't Lykent t' wezen [...] schaduwen,
Waar door myn Jonk hert verdooft,
Het lykent wel t' weezen,
Myn Lief myn uitgeleezen,
Die myn hier onrust doet,
door knaagen van myn gemoed,
Myn liefsten zoet.

6

Ik zal nog wat verder gaan,
daar ginds zien ik een graftom staan,
Och Hemel wat of het wezen mag,
dat ik dat Bloed hier leggen zag,
ô Marmeren Graven,
Hier onder rust myn braaven,
Hier onder deeze Soomers aard,
Legt 'er een die is myn alles waard,
dat myn droefheid baard.

7

Zeg my eens Minnaar,
Hoe dat gy dit voorfont,
Hoe kwam dat bloed alhier,
Gestort op deezen grond,
't Was laatst op een morgen vroeg
dat ik op eer Wiltbraad joeg:
Wat vond ik tot myn profijt,
Een beesje waar 't bloed hier van [...]
Tot mijn spijt.

8

Nu is mijn smert gedaan,
Mijn droefheid is in vreugd vergaan.
Ik heb mijn Lief gevonden,
Haar eertje nog ongeschonden,
Nu leef ik met plaizier,
En in vreugd op aarden alhier
Met Plalzier.
Ja nu leef ik met [plaizier]
In vreugd op Aarden [hier]

EYNDE.